

- c) pivo plzeňské nejméně 8stupňové u stáčeče v bednách:
 v lahvích litrových 3 K 40 h,
 v lahvích půllitrových 3 K 60 h,

2. z pivovarů slovenských a Podkarpatské Rusi:

- a) pivo nejméně 5stupňové u stáčeče v bednách:
 v lahvích litrových 2 K 72 h,
 v lahvích půllitrových 2 K 92 h,
 b) pivo nejméně 8stupňové u stáčeče v bednách:
 v lahvích litrových 3 K 28 h,
 v lahvích půllitrových 3 K 48 h.

Další prodavač v drobném smí si přiraziti v Čechách, na Moravě a ve Slezsku 30 h, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi 50 h za 1 litr. Při podávání s přiborem může být připočteno dalších 10 h na jednu láhev, ať litrovou či půllitrovou. Výlohy dopravní mohou být započítány jako při prodeji piva ve sklenicích.

§ 2.

V každé místnosti, ve které se pivo čepuje nebo prodává, musí být zjevně označeny ceny piva dle původu a druhu jeho.

Nádoby s pivem (sudý, láhve, bedny atd.) musí mít vyznačenu stupňovitost piva a značku pivovaru, po případě stáčeče. Označení ta musí být trvanlivá a zřetelná.

O přípustnosti a výši přírážek uvedených v § 1 rozhoduje příslušný politický úřad I. stolice k žádosti hostinského nebo příslušného živnostenského společenstva. Schválení přírážky musí být výslovně uvedeno na vyhláškách o cenách piva v místnostech vyvěšených.

§ 3.

Prodej piva za ceny vyšší, nežli jsou stanoveny tímto nařízením, jest zakázán. Na piva nejméně 11stupňová, určená k vývozu, ceny tyto ani při prodeji v tuzemsku se nevztahují.

§ 4.

Přestupky tohoto nařízení, pokud nespádají pod ustanovení zákona o trestání válečné lichvy, trestají se dle § 2 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n.

§ 5.

Nařízení toto nabývá právní účinnosti dnem vyhlášení, kterýmž dnem přestává platiti nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. dubna 1920, čís. 301 Sb. z. a n.

§ 6.

Ministru pro zásobování lidu se ukládá, aby nařízení toto provedl v dohodě s ministry vnitra, financí a spravedlnosti.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Burger v. r.	Průša v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Fatká v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Brdlík v. r.
Husák v. r.	Dr. Fainor v. r.

Čís. 632.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 3. prosince 1920**

o nadkontingentním příplatku za dodané obilí.

Podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se k provedení a k částečné změně §u 5 vládního nařízení ze dne 25. června 1920, č. 404 Sb. z. a n., toto:

§ 1.

Zemský obilní ústav zaplatí zemědělci za obilí: pšenici (nebo špaldu), žito a ječmen, které skutečně dodá nad individuálně jemu předepsaný kontingent (§ 8 vládního nařízení ze dne 11. června 1920, č. 390 Sb. z. a n., a § 13 vyhlášky ministerstva pro zásobování lidu ze dne 28. června 1920, č. 423 Sb. z. a n.), nadkontingentní příplatek, a to za pšenici (nebo špaldu) a žito Kč 90—, za ječmen Kč 50—, za skutečně dodaný 1 q čisté váhy.

Tento nadkontingentní příplatek se připočítá k cenám (s případným rychlostním příplatkem) určeným vládním nařízením ze dne 25. června 1920, č. 404 Sb. z. a n., o přejímacích cenách obilnin, luštěnin a olejnatých plodin sklízně 1920, a tvoří s nimi plnou přejímací cenu.

Za oves, kukuřici, proso, pohanku a zadinu se neplatí nadkontingentní příplatek.

§ 2.

§ 5, odst. 2., vládního nařízení ze dne 25. června 1920, č. 404 Sb. z. a n., mění se takto:

Předepsaný kontingent ušlechtilého obilí, totiž pšenice (špaldy) a žita, lze vzájemně nahraditi, při čemž 1 q pšenice (špaldy) počítá se za 1 q žita a opačně. Právo na vyplacení tohoto nadkontingentního příplatku vzejde jen tehdy, když je odvedeno celé množství obilí, vycházející sečtením obou druhů kontingentů (pšenice a žita). Toto právo je nezávislé na výši dodávek na kontingent

ječmene. Kontingent ječmene se považuje za samostatný při počítání nadkontingentního příplatku, ale právo na vyplacení příplatku zaň vznikne až tehdy, když kontingent ušlechtilého obilí je plně dodán.

Okresní obilní úřad může výjimečně povolit, aby na kontingent ušlechtilého obilí byl započítán i dodaný ječmen s touto úchylkou, že 125 kg ječmene počítá se za 100 kg ušlechtilého obilí (pšenice nebo žito), avšak jen tehdy, když se prokáže, že zemědělci je nemožno — bez jeho viny — dodatí úplně kontingent ušlechtilého obilí.

§ 3.

Ministerstvo pro zásobování lidu je zmocněno na Slovensku a v Podkarpatské Rusi přiznati nadkontingentní příplatek nejen zemědělským podnikatelům, kteří dodají obilí nad předepsaný jim kontingent, ale i deputátníkům, kteří odvedou Zemskému obilnímu ústavu svoje deputátní obilí neb část jeho.

§ 4.

Ministerstvo pro zásobování vydá zevrubnější předpisy o tom, kdy nastává splatnost tohoto příplatku a jakým způsobem se zabrání případnému zneužívání této výhody. Zejména může učiniti splatnost příplatku závislou na tom, že určitá skupina zemědělců kumulativně splní svou dodávkovou povinnost.

Právo na vyplacení nadkontingentního příplatku nemůže býti překážkou okresním obilním úřadům, aby v rámci okresního kontingentu podle volného uvážení kdykoliv upravily vyměřené již kontingenty jednotlivců, když toho vyžadují důvody spravedlnosti.

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Ministr pro zásobování lidu se zmocňuje, aby je provedl.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Burger v. r.	Průša v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Procházka v. r.
Husák v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Dr. Fainor v. r.

Čís. 633.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. prosince 1920,

jmž se provádí § 11 zákona ze dne 24. června 1920, čís. 417 Sb. z. a n., o čtvrté státní půjčce republiky Československé a o účasti majitelů rakouských a uherských válečných půjček na její upisování. (Třetí prováděcí nařízení.)

Podle zmocnění daného vládě §em 11 zákona ze dne 24. června 1920, čís. 417 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Při upisování čtvrté státní půjčky podle zákona ze dne 24. června 1920, čís. 417 Sb. z. a n., mohou od příslušníků Československé republiky býti přijímány i dluhopisy rakouských a uherských válečných půjček, jež jsou posud v cizině.

Příslušníci Československé republiky nepotřebují k dovozu těchto dluhopisů zvláštního povolení. Dovezené dluhopisy dlužno však uložiti do nucené úschovy u poštovního šekového úřadu v Praze, u některé tuzemské akciové banky nebo u zemských peněžních ústavů.

Pro takto uložené dluhopisy pozbývá platnosti ustanovení čl. 13. nařízení ministra financí ze dne 25. února 1919, čís. 85 Sb. z. a n.

Převody takovýchto dluhopisů právním jednáním mezi živými mají právní účinnost pouze mezi příslušníky Československé republiky, a to jen tenkrát, byly-li tyto dluhopisy od 28. října 1918 nepřetržitě ve vlastnictví některého československého příslušníka. Tímto se mění ustanovení čl. 8. nařízení ministra financí ze dne 25. února 1919, čís. 85 Sb. z. a n.

§ 2.

Upisovateli lze pouze u uschovacích míst/jmehovaných v § 1. Upisy provedou se dle ustanovení zákona ze dne 24. června 1920, čís. 417 Sb. z. a n., a příslušných prováděcích nařízení, při čemž průkaz, že válečné půjčky byly k soupisu přihlášeny a označeny, odpadá.

§ 3.

Upisovatelé jsou povinni prokázat, že dluhopisy válečných půjček předložené k upisování nebyly dne 2. června 1920 v cizině v lombardu. Bude-li tato okolnost prokázána, bude upisovací přihláška přijata a úpis proveden dle všeobecných norem. Nebude-li tato okolnost prokázána, bude přihláška přijata jen tehdy, podá-li upisovatel doklady o tom, kdy a jak byly k úpisu předložené dluhopisy z lombardu vyplaceny; z těchto dokladů zjištěný valutární zisk plynoucí upisovateli z vyplacení lombardu bude upisovatel po-